

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **B. S.,** zast. Mgr. Ing. Janem Lerchem, advokátem se sídlem Bedřicha Smetany 2, Plzeň, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2016, čj. MV-53673-5/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 2. 2016, čj. 30 A 32/2016-12,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo s odkazem na § 47 písm. c) zákona s. ř. s. a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zastaveno řízení o žalobě stěžovatele pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Stěžovatel má za to, že krajský soud měl s přihlédnutím k rozhodovací praxi českých soudů usnesení o zastavení řízení dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit [kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Z judikatury prý vyplývá, že poplatník je oprávněn soudní poplatek zaplatit i dodatečně po zastavení řízení, a to nejpozději v den doručení usnesení o zastavení řízení. Konkrétněji pak odkazuje usnesení

Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2015, sp. zn. 22 Cdo 2856/2015, dle něhož lhůta pro zaplacení soudního poplatku je zachována nejpozději do konce lhůty k odvolání proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, je-li poplatek, který nepřevyšuje 5 000 Kč zaplacen v kolcích na odvolání podaném v patnáctidenní odvolací lhůtě elektronicky bez zaručeného podpisu, doplněného však do tří dnů zasláním originálu s nalepenými kolkovými známkami prostřednictvím držitele poštovní licence. Stěžovatel proto navrhuje, aby bylo napadené usnesení krajského soudu zrušeno.

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti v poskytnuté lhůtě nevyjádřil.

[4] Důvodnost kasační stížnosti posoudil soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž se musí zabývat i bez návrhu. Návrhem na přiznání odkladného účinku se soud nezabýval, protože rozhodl bez odkladu o samotné kasační stížnosti, a otázka odkladného účinku se tak stala bezpředmětnou.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Z obsahu předloženého soudního spisu zdejší soud, že stěžovatel podal dne 5. 2. 2016 žalobu u Krajského soudu v Plzni. Krajský soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudních poplatků výzvou ze dne 8. 2. 2016. K tomu stanovil lhůtu jednoho týdne od doručení této výzvy a současně stěžovatele poučil o následcích nezaplacení soudního poplatku. Výzva byla stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručena dne 9. 2. 2016 (doručenka na č. l. 10 soudního spisu). Protože soudní poplatek nebyl uhrazen ani do 18. 2. 2016, krajský soud řízení o žalobě zastavil. Usnesení o zastavení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno dne 18. 2. 2016 (doručenka na č. l. 14). Téhož dne krajský soud prostřednictvím telefaxu obdržel kopii přípisu stěžovatele s vylepenými kolkovými známkami v hodnotě požadovaných soudních poplatků (č. l. 17-18 spisu). Originál tohoto přípisu byl předán k poštovní přepravě rovněž 18. 2. 2016. Krajskému soudu byl dle razítka podatelny doručen 19. 2. 2016 (č. l. 19 soudního spisu). Usnesením ze dne 25. 2. 2016 pak krajský soud stěžovateli vrátil zaplacené soudní poplatky.

[7] Nejvyšší správní soud k tomu uvádí následující.

[8] Poplatková povinnost vzniká již samotným podáním žaloby [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Zákon o soudních poplatcích umožňuje předejít následkům nezaplacení soudního poplatku v podobě zastavení řízení tím, že navrhovateli dává možnost zaplatit soudní poplatek na základě výzvy soudu ve lhůtě stanovené soudem podle § 9 odst. 1 a 2 zákona o soudních poplatcích. Podle § 9 odst. 7 téhož zákona usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

[9] Judikatura Ústavního soudu dovodila, že počínaje účinností soudního řádu správního je ústavně konformní odlišná úprava placení soudního poplatku v řízení před správními soudy, na straně jedné, a soudy civilními, na straně druhé. Ve správním soudnictví, na rozdíl od řízení před civilními soudy, lze poplatkovou povinnost dodatečně

pokračování

splnit nejpozději týž den, kdy došlo k nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení [viz nález ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07 (N 193/47 SbNU 539), body 14 až 17].

[10] Poplatková povinnost stěžovatele byla splněna 19. 2. 2016, tedy v den, kdy se kolkové známky dostaly do dispozice soudu (srov. blíže rozsudek ze dne 17. 4. 2008, čj. 5 Afs 1/2007 – 172, č. 2328/2011 Sb. NSS). Stalo se tak jeden den poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci. Na tom nic nemění skutečnost, že stěžovatel 18. 2. 2016 (den nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení) krajskému soudu telefaxem doručil elektronickou kopii přípisu, na jehož originálu byly kolkové známky vylepeny a týž den poštou zaslal originál krajskému soudu, který mu byl doručen 19. 2. 2016.

[11] Aplikace judikatury Nejvyššího soudu na svébytnou úpravu řízení před správními soudy není možná (bod [9] shora). Ustálená rozhodovací praxe NSS ve věcech týkajících se § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích je jednoznačná (kromě již cit. rozsudku čj. 5 Afs 1/2007-172 srov. také rozsudky NSS ze dne 27. 6. 2012, čj. 1 As 65/2012-42, či ze dne 27. 3. 2014, čj. 10 As 31/2014-27 a mnohé další).

[12] Námitky stěžovatele podporující včasnost zaplacení soudních poplatků jsou tudíž nedůvodné. Proto soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly, proto jí soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu